

Arrest

**nr. 351 238 van 6 augustus 2026
in de zaak RvV X / IV**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 22 december 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 november 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. ALLYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij (hierna: verzoeker), die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, dient op 6 mei 2025 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 12 augustus 2025 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS).

1.3. Op 25 september 2025 wordt verzoeker gehoord op de zetel van het CGVS.

1.4. Op 24 november 2025 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) in hoofde van verzoeker een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing betreft de thans bestreden beslissing en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U hebt de Sri Lankaanse nationaliteit en bent geboren in Jaffna op X 1998. U groeide hier op met uw moeder, oudere broer en jongere zus, terwijl uw vader vermist raakte in 2009. U bleef in Jaffna wonen tot u in 2013 met de rest van uw gezin verhuisde naar Madurai in India, waar u bleef tot in 2022. De reden voor uw verhuis naar India is omdat uw broer betrokken zou zijn geweest bij Liberation Tigers of Tamil Eelam (hierna LTTE) activiteiten en omwille van de discriminatie tegen Tamils in Sri Lanka. Uw broer leeft sinds 2013 in Dubai, terwijl u in India verder naar school ging, uw bachelor mechanisch ingenieur afrondde en een job had.

In 2022 verhuisde u met uw moeder en zus terug naar Sri Lanka, en verbleef u daar tot aan uw vertrek rond september 2024. Hier woonde u een tijdje in Puttalam en Negombo. In mei 2022, anderhalve maand nadat u van India terug naar Sri Lanka was verhuisd, bezocht een agent van het Criminal Investigation Department (hierna CID) jullie huis om uw moeder, zus en u een dag te ondervragen. Einde mei of begin juni 2022 kwamen CIDagenten nog een tweede keer langs om u en uw zus twee dagen lang te ondervragen, totdat uw moeder jullie via een kennis vrij kreeg. Omwille van deze ondervragingen zou uw zus op 25 juli 2022 zelfmoord gepleegd hebben. Hierop besloot u en uw moeder terug naar Puttalam te verhuizen. In Puttalam werd u in mei of juni 2023 een laatste keer bezocht door een CID-agent die u waarschuwde niet over de vorige ondervragingen te spreken met anderen. Tijdens dit bezoek verloor u de controle en vocht u met deze agent. Hierna zou u niet meer op dezelfde plaats kunnen blijven en verhuisde u om de twee dagen van verblijfplaats totdat u Sri Lanka verliet. In deze periode deed u van januari 2024 tot maart 2024 een administratieve job bij Dammika Express en bleef u wel in Puttalam wonen tot september 2024, toen u met uw moeder naar Vavunijya verhuisde en daar bleef tot aan uw vertrek uit Sri Lanka in oktober 2024.

Uiteindelijk verliet u Sri Lanka op 23 oktober 2024. U vloog toen met behulp van een smokkelaar, via Dubai, naar Italië. In Italië werd u tot 27 april 2025 vastgehouden door de smokkelaar omdat u niet al het geld betaald had. Op 29 april 2025 zette de smokkelaar u af in België, waar u op 6 mei 2025 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Omdat u een gevecht had met een CID-agent, vreest u bij terugkeer naar Sri Lanka dat de CID met u zou doen wat ze willen, zoals u doden of valselijk beschuldigen.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende documenten voor: een kopie van hoofdpagina van uw oud ongeldig paspoort; van een visum voor India van u, uw broer en uw zus; van uw geboorteakte; de vertaalde overlijdensakte van uw zus; exit-vergunningen uit India en familiefoto's. U legt ook nog de originele documenten voor van uw repatriëring uit India en de vergoedingen en kosten voor deze repatriëring.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De beweerde betrokkenheid van uw broer bij de LTTE ligt aan de grond van uw problemen in Sri Lanka, maar u slaagt er niet in deze aannemelijk te maken. Wanneer u echter gevraagd werd naar de rol van uw broer bij de LTTE verklaarde u dat hij geen lid was, maar ze wel steunde omdat hij vrienden had bij de LTTE, hun families bezocht, hen promootte en voor hen documenten en informatie verplaatste (CGVS, p. 12-14). Verder weet u niets over zijn betrokkenheid, niets over de documenten of informatie die hij zou rondbrengen, waar hij met zijn LTTE-vrienden heen ging, noch over wanneer hij betrokken zou zijn geraakt bij de LTTE (CGVS, p. 12-14). Daarnaast kan u ook niets concreet voorleggen dat bewijst dat uw broer betrokken was bij de LTTE, noch dat hij ooit hierdoor zou zijn opgepakt (CGVS, p. 13-14). U stelt dat u mensen zou contacteren om deze bewijzen te vinden en deze vervolgens zou bezorgen aan het CGVS, maar tot op heden heeft het

CGVS louter twee familiefoto's ontvangen waar niets van bovenstaande beweringen uit af te leiden valt (document 9). Door uw opvallend summiere kennis en het complete gebrek aan verdere bewijzen blijft de rol van uw broer slechts een blote bewering die niet overtuigt.

Evenmin slaagt u er in uw problemen met de CID in Sri Lanka aannemelijk te maken. Vooreerst is het opvallend dat u niet weet waar de afkorting CID voor staat (CGVS, p. 11). Verder verklaart u wel onderzocht te zijn geweest door de CID en een gevecht te hebben gehad met een CID-agent, maar legt u niets concreet voor dat dit kan aantonen (CGVS, p. 12). Andermaal steunt uw relaas louter op uw blote beweringen, die overigens niet overtuigen. Bovendien is uw moeder nog in Sri Lanka en ondervindt ze geen problemen met de CID, hetgeen reeds opmerkelijk is. U stelde dat de CID eenmalig bij haar op bezoek kwam in februari of maart 2025 om te vragen naar u (CGVS, p. 18), al heeft u echter opnieuw niets dat dit bezoek van de CID kan aantonen (CGVS, p. 18). Bovendien is het tegenstrijdig met uw verdere verklaringen, namelijk dat de CID-agent waarmee u vocht, nooit is teruggekomen en dat u nooit informatie kreeg dat hij u achteraf nog is komen zoeken (CGVS, p. 20). Dat u zou worden gezocht door de CID is evenzeer slechts een blote bewering. Hoe dan ook is het opmerkelijk dat u na dit gevecht, dat zich afspeelde in mei of juni 2023, ondergedoken leefde en om de twee dagen van verblijfplaats veranderde, tot aan uw vertrek in oktober 2024 (CGVS, p. 19). Desondanks ging u wel nog steeds werken (CGVS, p. 6, 19), en gaf u wel aan naar restaurants, de cinema of dergelijke te gaan als het te saai werd. Dit blijkt ook uit de Google Reviews die u achterliet van verschillende restaurants in Sri Lanka in 2024 (zie blauwe map, document 1). Dergelijk gedrag valt moeilijk te rijmen met het leiden van een ondergedoken bestaan. Zo ook kunnen er vragen gesteld worden bij uw verklaringen over uw werksituatie. U verklaart dan wel van januari 2024 tot maart 2024 een administratieve job bij Dammika Express te hebben gedaan, maar uit uw LinkedIn blijkt dat u van oktober 2022 tot augustus 2024 werkte bij Puttalam Salt Factory (zie blauwe map, document 2). Dit zou andermaal betekenen dat u niet ondergedoken leefde in deze periode. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, stelt u dat u dat werk niet deed maar dit op LinkedIn plaatste om er ervaring wordt gevraagd bij het solliciteren (CGVS, p. 6), hetgeen naast een blote bewering, gewoon niet ernstig is. Dergelijke vaststellingen ondergraven uw geloofwaardigheid ernstig.

Daarnaast doet ook uw reisverhaal stevig de wenkbrouwen fronsen. Als de CID naar u op zoek was, dan lijkt het bijzonder dat ze u niet zouden hebben aangehouden aan de luchthaven. Daarop stelt u dat u niet weet of u officieel legaal of illegaal het land verliet, omdat u nooit naar de ambassade ging en uw paspoort werd geregeld via een contact van uw moeder, hetgeen eigenlijk niet aannemelijk is (CGVS, p. 20). Wanneer u gevraagd wordt naar uw paspoort stelt u dat de smokkelaar die uw paspoort en reis organiseerde, uw identiteitspapieren heeft afgenomen en u heeft vastgehouden bij aankomst in Italië (CGVS, p. 7). Uw verklaringen over uw vasthouding in Italië zijn echter bijzonder ongeloofwaardig. Zo stelt u dat u werd vastgehouden in Rome zonder gsm totdat uw familie geld betaalde aan de smokkelaar en ze u naar België brachten (CGVS, p. 7-8). Dit komt echter niet overeen met uw Google Reviews van restaurants in Napels uit die periode (zie blauwe map, document 1). Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, verandert u uw verhaal en stelt u soms toch een gsm te hebben met internetverbinding. U zou eerst een tijdje in Napels hebben gezeten waar u vrij kon rondlopen, op restaurant kon gaan en met uw tante afspreken (CGVS, p. 8). Het lijkt er dan ook sterk op dat u louter uw verklaringen aanpast na confrontatie, zondermeer. In het licht van deze ongeloofwaardige verklaringen kunnen ook uw verdere beweringen maar moeilijk serieus genomen worden, namelijk dat u de smokkelaar niet gewoon verliet omdat u het niet veilig vond in Napels en dat u geen verzoek om internationale bescherming indiende in Italië omdat de smokkelaar u had gezegd dat de asielaanvraag in Italië lang zou duren (CGVS, p. 8). Het heeft er dan ook alle schijn van dat u in Italië vrij kon rondlopen. Dit vermoeden wordt alleen maar versterkt doordat u tijdens uw verblijf in Italië ook lid werd van een Facebookgroep die gemaakt is om een job in Napels te vinden (zie blauwe map, document 3). Dat u geen internationale bescherming heeft gevraagd in de Europese landen waarlangs u reisde naar België - zoals Italië is bijzonder opmerkelijk. Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en internationale bescherming vraagt zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u dit naliет in de landen die u passeerde en pas in België internationale bescherming verzocht doet verder afbreuk aan de beweerte reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen uw geloofwaardigheid, onderstrepen het frauduleuze karakter van uw verzoek en zijn tekenend voor uw absolute gebrek aan oprechtheid.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van 'Tamil uit Sri Lanka' op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 15 oktober 2025) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geviséerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te worden dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Uit het gegeven dat men, los van welke etnie, bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het

overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Gelet op wat voorafgaat, kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet ombuigen. Ze ondersteunen uw verklaarde identiteit (documenten 1-4) en dat u een tijdje in India verbleef (documenten 4, 6-8). Dit zijn elementen die het CGVS in deze beslissing niet in twijfel trekt. De overlijdensakte van uw zus toont niets meer aan dan dat uw zus overleden is, maar is geenszins een bewijs van de door u beweerde context, namelijk haar zelfdoding door de druk van het beweerde CID-onderzoek naar haar (CGVS, p. 10, 17; document 5). De familiefoto's zijn reeds eerder besproken, en voegen in wezen niets belangrijks toe aan deze aanvraag (document 9). De opmerkingen met betrekking tot de notities vermogen evenmin bovenstaande appreciatie om te buigen daar deze inhoudelijk niets toevoegen.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Het verzoekschrift

2.1. Doorheen zijn verzoekschrift voert verzoeker de schending aan van artikel 1 A, § 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de oude artikelen 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de onderzoeksplicht en van de gedeelde bewijslast.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te zenden naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.2. Verzoeker voegt geen nieuwe stukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Voorafgaand

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen

als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365; RvS 27 mei 2015, nr. 231.354).

3.2. De Raad wijst erop dat de Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van richtlijn 2013/32/EU (hierna: de Verordening (EU) 2024/1348) met ingang van 12 juni 2026 van toepassing is. Artikel 79, lid 3, van deze Verordening verduidelijkt evenwel dat zij van toepassing is op procedures voor het verlenen van internationale bescherming met betrekking tot verzoeken die vanaf 12 juni 2026 worden ingediend. Verzoeken om internationale bescherming die vóór die datum zijn ingediend, blijven onderworpen aan richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn). Aangezien verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming op 6 mei 2025 heeft ingediend, wordt de onderhavige procedure derhalve beheerst door de Procedurerichtlijn en door de ter omzetting daarvan vastgestelde nationale bepalingen.

3.3. Met ingang van 12 juni 2026 is Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: Verordening (EU) 2024/1347) rechtstreeks van toepassing.

De bestreden beslissing werd genomen vóór 12 juni 2026 en is geschraagd op de oude artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze wetsartikelen, die de criteria voor de beoordeling van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bevatten, werden bij artikel 20 en 21 van de wet van 16 juni 2026 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ter uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie (BS 19 juni 2026) opgeheven. De inhoud van deze artikelen wordt voortaan geregeld door de definities in artikel 3, 1) tot en met 6) van Verordening (EU) 2024/1347 en de hoofdstukken II (beoordeling van verzoeken om internationale bescherming), III (voorwaarden voor het verkrijgen van de vluchtelingenstatus) en artikel 13 (verlening van de vluchtelingenstatus) van Verordening (EU) 2024/1347 wat betreft de vluchtelingenstatus en de hoofdstukken II (beoordeling van verzoeken om internationale bescherming), V (voorwaarden om in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming) en artikel 18 (verlening van de subsidiaire beschermingsstatus) van Verordening (EU) 2024/1347 wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus (*Parl.St.* Kamer 2025-26, DOC 56 1401/001, 33). Verordening (EU) 2024/1347 bevat geen overgangsbepalingen op grond waarvan vóór 12 juni 2026 ingediende verzoeken onderworpen blijven aan de voordien geldende materiële voorwaarden voor internationale bescherming. Zij is bijgevolg vanaf 12 juni 2026 eveneens van toepassing op verzoeken om internationale bescherming die vóór die datum werden ingediend, maar waarover nog geen definitieve beslissing is genomen. De omstandigheid dat het voorliggend verzoek vóór 12 juni 2026 werd ingediend en dat de bestreden beslissing vóór die datum werd genomen, doet hieraan geen afbreuk. De Raad dient bij de beoordeling van het voorliggend beroep dan ook na te gaan of verzoeker voldoet aan de in Verordening (EU) 2024/1347 vastgestelde voorwaarden voor het verlenen van internationale bescherming.

3.4. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad moet zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoetkomt aan de verplichting om een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie te voorzien, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van, indien van toepassing, een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming, zoals voorzien in artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Hierbij moet, onder meer, rekening worden gehouden met (a) alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze

worden toegepast, (b) de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en (c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

3.5. Wanneer een of meer specifieke aspecten van de verklaringen van een verzoeker niet met documenten of ander bewijsmateriaal worden gestaafd, bepaalt artikel 4, lid 5, van Verordening (EU) 2024/1347 dat geen aanvullend bewijsmateriaal wordt verlangd met betrekking tot deze specifieke aspecten wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

*“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn of haar verzoek om internationale bescherming te staven;
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn overgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere relevante elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de beschikbare algemene en specifieke informatie die relevant is voor zijn of haar verzoek;
d) vast is komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd, onder andere rekening houdend met het moment waarop de verzoeker om internationale bescherming heeft verzocht.”*

4. Beoordeling van het beroep

4.1. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

4.1.1. Verzoeker verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Jaffna en van Tamil-etnie te zijn. Bij een terugkeer naar Sri Lanka vreest verzoeker door de CID te worden gedood of valselijk te worden beschuldigd omwille van het gevecht met een CID-agent. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

Ter staving van zijn verzoek legt verzoeker een kopie van de hoofdpagina van zijn vervallen paspoort, kopieën van Indiase visa van hemzelf, zijn broer en zijn zus, zijn geboorteakte, de vertaalde overlijdensakte van zijn zus, de exit-vergunningen uit India, documenten betreffende zijn repatriëring uit India en enkele familiefoto's neer.

4.1.2. Na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met de opmerkingen ter terechtzitting besluit de Raad in navolging van de bestreden beslissing dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt omwille van zijn beweerdde problemen met de CID naar aanleiding van de vermeende betrokkenheid van zijn broer bij de LTTE en het vermeende gevecht met een CID-agent.

Daartoe wordt in de bestreden beslissing op goede gronden geoordeeld dat (i) verzoeker de beweerdde betrokkenheid van zijn broer bij de LTTE, die aan de grondslag zou liggen van zijn problemen in Sri Lanka, niet aannemelijk maakt, nu hij slechts zeer summiere verklaringen aflegt over diens rol, niets weet over de documenten of informatie die zijn broer zou hebben vervoerd, niet weet waar zijn broer met zijn LTTE-vrienden naartoe ging, evenmin weet wanneer zijn broer bij de LTTE betrokken zou zijn geraakt en geen enkel concreet bewijs neerlegt waaruit deze betrokkenheid of eventuele problemen van zijn broer blijken;

hij een opvallend summiere kennis heeft over diens betrokkenheid bij de LTTE; (ii) evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoekers eigen problemen met de CID, aangezien (a) hij niet weet waarvoor de afkorting CID staat, (b) hij niets voorlegt dat zijn beweerdde ondervragingen of het gevecht met een CID-agent kan staven, (c) zijn moeder, die nog steeds in Sri Lanka verblijft, volgens zijn verklaringen geen problemen ondervindt met de CID, (d) zijn verklaringen over de beweerdde verdere belangstelling van de CID onderling tegenstrijdig zijn, (e) zijn beweerdde ondergedoken bestaan niet verenigbaar is met het feit dat hij bleef werken, restaurants en de bioscoop bezocht en online recensies achterliet, en (f) ook zijn verklaringen over zijn tewerkstelling niet stroken met de informatie op zijn LinkedIn-profiel; (iii) ook zijn reisrelaas ongeloofwaardig is, nu het, indien de CID daadwerkelijk naar hem op zoek was, opmerkelijk is dat hij niet aan de luchthaven werd tegengehouden, hij onaannemelijke verklaringen aflegt over de wijze waarop zijn paspoort en reis werden geregeld en zijn beweerdde vasthouding door een smokkelaar in Italië wordt tegengesproken door zijn activiteiten op sociale media waaruit blijkt dat hij zich vrij kon verplaatsen, met name de door hem geplaatste Google Reviews en het gegeven dat hij lid werd van een Facebookgroep om werk in Napels te zoeken; (iv) het gegeven dat verzoeker in Italië geen verzoek om internationale bescherming indiende verder afbreuk doet aan de ernst en oprechtheid van zijn voorgehouden vrees, waarbij zijn verklaringen dat hij Napels niet veilig vond en dat de smokkelaar hem had gezegd dat een asielprocedure in Italië lang zou duren, niet overtuigen; (iv) uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het loutere profiel

van Tamil uit Sri Lanka op zich niet volstaat om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken en dat evenmin blijkt dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij terugkeer een risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend; (v) de door verzoeker neergelegde documenten uitsluitend zijn identiteit, zijn verblijf en repatriëring uit India en het overlijden van zijn zus ondersteunen, doch geen bewijs vormen van de beweerde betrokkenheid van zijn broer bij de LTTE, van de door hem voorgehouden oorzaak van het overlijden van zijn zus of van zijn eigen problemen met de CID, zodat deze documenten de voorgaande vaststellingen niet vermogen om te buigen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van verzoekers vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

4.1.3. Waar verzoeker vooreerst aanvoert dat de commissaris-generaal zijn beslissing hoofdzakelijk baseert op vermeende tegenstrijdigheden en hiaten in zijn verklaringen, zonder afdoende uiteen te zetten waarom deze doorslaggevend zouden zijn voor de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn relaas, gaat verzoeker geheel voorbij aan de verschillende, in de bestreden beslissing opgesomde vaststellingen die de geloofwaardigheid van zijn relaas ondergraven, waaronder zijn uiterst beperkte kennis over de beweerde LTTE-activiteiten van zijn broer, zijn gebrekkige kennis over de CID, en de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen over de beweerde bezoeken van de CID, zijn beweerde ondergedoken bestaan dat niet te rijmen valt met zijn eigen activiteiten in Sri Lanka. Door louter te poneren dat onvoldoende wordt gemotiveerd waarom deze elementen zijn relaas ongeloofwaardig maken, zonder deze vaststellingen concreet te verklaren of te ontkrachten, brengt verzoeker de beoordeling van de commissaris-generaal niet aan het wankelen. Verzoeker brengt geen nadere informatie bij over de beweerde activiteiten van zijn broer voor de LTTE, hoewel deze betrokkenheid de rechtstreekse aanleiding zou hebben gevormd voor zijn eigen problemen. Evenmin verklaart hij waarom hij niets weet over de documenten en informatie die zijn broer zou hebben vervoerd, over de personen met wie zijn broer samenwerkte of over het tijdstip waarop diens betrokkenheid bij de LTTE zou zijn aangevangen. Ook met betrekking tot zijn eigen problemen met de CID brengt verzoeker geen concrete elementen aan die de vaststellingen van de bestreden beslissing in een ander daglicht plaatsen. Hij verduidelijkt niet waarom hij niet weet waarvoor de afkorting CID staat, hoewel hij verklaart meermaals door deze dienst te zijn ondervraagd en later met een CID-agent te hebben gevochten. Evenmin weerlegt hij de vaststelling dat zijn beweerde ondergedoken bestaan moeilijk verenigbaar is met zijn verklaringen dat hij bleef werken en geregeld restaurants en de bioscoop bezocht, alsook met de door hem geplaatste Google Reviews. Zijn loutere volharding dat hij om de twee dagen van verblijfplaats veranderde volstaat hiertoe niet.

In zoverre verzoeker aanvoert dat de in de bestreden beslissing vastgestelde inconsistenties kunnen worden verklaard door trauma, stress, angst en de invloed van de smokkelaar en hierbij verwijst naar wetenschappelijke literatuur over de gevolgen van traumatische ervaringen voor het geheugen, kan hij niet worden gevolgd. Verzoeker legt immers geen enkel medisch of psychologisch attest neer waaruit blijkt dat hij getraumatiseerd is of aan een posttraumatische stressstoornis lijdt, noch dat zijn cognitieve vermogens of geheugenfuncties waren aangetast op een wijze die hem verhinderde consistente en coherente verklaringen af te leggen. Het algemene betoog en de verwijzing naar wetenschappelijke publicaties volstaan dan ook niet om de concrete, in de bestreden beslissing vastgestelde inconsistenties in zijn verklaringen te verklaren. Bovendien steunt de beoordeling van de commissaris-generaal niet uitsluitend op de vaststellingen dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de verdere belangstelling van de CID na het gevecht en over de omstandigheden van zijn verblijf in Italië, maar tevens op verzoekers uiterst beperkte kennis aangaande de beweerde betrokkenheid van zijn broer bij de LTTE en de CID, alsook het ontbreken van concrete bewijzen van zijn beweerde problemen, de onaannemelijkheid van zijn voorgehouden ondergedoken bestaan en de informatie vervat in het administratief dossier die zijn verklaringen over zijn tewerkstelling en reisweg tegenspreken. Verzoekers algemeen betoog over trauma, PTSS, angst en de invloed van de smokkelaar vermag de desbetreffende motieven van de bestreden beslissing dan ook niet in een ander daglicht te plaatsen.

In de mate dat verzoeker kritiek uit op het motief dat hij in Italië geen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, stelt de Raad vast dat uit de omstandigheid dat verzoeker tijdens zijn verblijf in Italië restaurants bezocht, Google Reviews plaatste, actief was op sociale media en via Facebook werk zocht in Napels, redelijkerwijze kan worden afgeleid dat hij zich er vrij kon bewegen en over toegang tot communicatie beschikte. Met de loutere bewering dat hij desondanks onder controle van een smokkelaar stond, slaagt verzoeker er niet het tegendeel aan te tonen. Van een verzoeker om internationale bescherming die beweert zijn land te zijn ontvlucht wegens een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood aan internationale bescherming te hebben, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, zodra hij daartoe de mogelijkheid heeft, een verzoek om internationale

bescherming indient. Dat verzoeker gedurende de zes maanden dat hij in Italië verbleef heeft nagelaten een dergelijk verzoek in te dienen, vormt wel degelijk een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativeert als dusdanig de oprechtheid en de ernst van de door hem geschetste vervolging. Verzoekers verwijzing naar een rapport van NANSSEN en van UNHCR over laattijdige verzoeken doet hieraan geen afbreuk. Deze informatie is van algemene aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoonlijke en individuele situatie.

Waar verzoeker betoogt dat hij en zijn zus herhaaldelijk door de CID werden ondervraagd wegens de beweerde betrokkenheid van zijn broer bij de LTTE, dat hij in 2023 betrokken raakte bij een gevecht met een CID-agent en dat hij zich nadien diende schuil te houden, beperkt zich in wezen tot het louter volharden in zijn asielrelaas, het herhalen van zijn reeds afgelegde verklaringen over de problemen die hij in Sri Lanka met de CID zou hebben gekend en het poneren van een gegronde vrees voor vervolging, doch zonder *in concreto* in te gaan op de desbetreffende motieven van de bestreden beslissing.

Verzoeker voert verder aan dat de door hem neergelegde documenten ten onrechte terzijde werden geschoven en in samenhang met zijn verklaringen als een begin van bewijs van de door hem aangehaalde vluchtmotieven hadden moeten worden beschouwd. De Raad stelt evenwel vast dat de commissaris-generaal deze documenten niet zonder meer heeft genegeerd, maar hun bewijswaarde heeft beoordeeld in het licht van de elementen die zij daadwerkelijk kunnen staven. Verzoeker beperkt zich ertoe een andere appreciatie van deze stukken voor te staan, doch toont niet aan dat de commissaris-generaal de bewijswaarde ervan op kennelijk onredelijke wijze heeft beoordeeld. De kopie van de hoofdpagina van zijn vervallen paspoort, zijn geboorteakte en de Indiase visa ondersteunen immers enkel zijn identiteit en zijn verblijf in India, terwijl de exit-vergunningen en de documenten betreffende zijn repatriëring uit India eveneens betrekking hebben op zijn verblijf en vertrek aldaar. Deze elementen worden niet betwist. De overlijdensakte van zijn zus toont aan dat zij is overleden, maar bevat geen aanwijzingen over de omstandigheden van haar overlijden en kan bijgevolg niet aantonen dat zij zelfmoord pleegde als gevolg van druk of ondervragingen door de CID. Ook uit de familiefoto's kan noch de beweerde betrokkenheid van zijn broer bij de LTTE, noch verzoekers eigen problemen met de CID worden afgeleid. De stukken ondersteunen derhalve uitsluitend elementen die niet ter discussie staan, doch kunnen gelet op hun inhoud niet volstaan om verzoekers vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoeker voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie over het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat verzoekers verklaringen over de kernelementen van zijn vluchtrelaas niet voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn bevonden. Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden vervat in artikel 4, lid 5 van de Verordening (EU) 2024/1347 niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

4.1.4. In zoverre verzoeker onder verwijzing naar landeninformatie aanvoert dat Tamils en personen met vermeende LTTE-banden nog steeds worden gesurveilleerd en geïntimideerd en de commissaris-generaal verwijt onvoldoende rekening te hebben gehouden met de ruimere context van vervolging en intimidatie van de Tamilgemeenschap, merkt de Raad op dat in de bestreden beslissing als volgt wordt gemotiveerd met betrekking tot verzoekers profiel als Tamil: *“Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van ‘Tamil uit Sri Lanka’ op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: ‘Situatie bij terugkeer van Tamils’ van 15 oktober 2025) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geïmponeerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te worden dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.”*

Verzoeker brengt geen informatie aan die aantoont dat de landeninformatie waarop voormelde analyse is gesteund niet langer correct of actueel is, dan wel dat de commissaris-generaal hieruit onjuiste conclusies heeft getrokken.

Het rapport van het *Adayaalam Centre for Policy Research* van februari 2025 beschrijft weliswaar een klimaat van surveillance en intimidatie in de Northern en Eastern Provinces, maar de concreet besproken incidenten hebben betrekking op politiek actieve personen en gemeenschappen, activisten, mensenrechtenverdedigers, leden van burgermaatschappijorganisaties en familieleden van verdwenen personen die opkomen voor gerechtigheid en verantwoording (pp. 5-9); organisatoren van publieke evenementen die aandacht besteden aan de Tamilstrijd of aan de gebeurtenissen tijdens het gewapend conflict (pp. 7-8); religieuze en gemeenschapsleiders die protesten of herdenkingsactiviteiten organiseren, opkomen tegen mensenrechtenschendingen of actief zijn bij jongeren en lokale gemeenschappen (pp. 9-10); organisatoren

van en deelnemers aan protesten, politieke bijeenkomsten en herdenkingsactiviteiten (pp. 10-14 en 24); personen die opkomen voor de toegang tot hindoeïstische gebedsplaatsen en andere leden van religieuze minderheden die zich verzetten tegen de toe-eigening van plaatsen als Boeddhistische sites (pp. 15-17); personen die na de laatste fase van het conflict vanuit Mullivaikkal naar de Eastern Province terugkeerden en door de autoriteiten als met de LTTE verbonden "People from Vanni" worden beschouwd, onder wie voormalige LTTE-strijders (pp. 17-18); alsook Tamiljournalisten en burgers die rapporteren over protesten, herdenkingsactiviteiten of mensenrechtenschendingen of daarvan beeldmateriaal maken (pp. 18-19). Het rapport vermeldt daarnaast arrestaties van personen die via sociale media beelden van de voormalige LTTE-leider verspreiden en verdere intimidatie van organisatoren van herdenkingsactiviteiten na de regeringswissel van 2024 (p. 24). Hoewel uit dit rapport blijkt dat de Tamilgemeenschap in het noorden en oosten met surveillance en intimidatie kan worden geconfronteerd, laten de daarin beschreven incidenten niet toe te besluiten dat iedere Tamil uit deze regio's louter wegens zijn etnie of herkomst een gegronde vrees voor vervolging heeft. Het artikel van *Tamil Guardian* vormt in wezen een weergave van ditzelfde rapport en bevat geen wezenlijk andere informatie.

Het door verzoeker aangehaalde "2024 Country Report on Human Rights Practices: Sri Lanka" van het US Department of State maakt melding van mensenrechtenschendingen in Sri Lanka, waaronder willekeurige arrestaties en detenties, mishandeling door veiligheidsdiensten en incidenten waarbij journalisten, activisten en actoren uit het maatschappelijk middenveld die gevoelige onderwerpen behandelen, familieleden van verdwenen personen, deelnemers aan LTTE-herdenkingen en personen met een werkelijke of vermeende LTTE-gerelateerde betrokkenheid werden gevisieerd. Ook uit dit rapport kan evenwel niet worden afgeleid dat iedere Tamil uit Sri Lanka louter wegens zijn etnie of herkomst wordt vervolgd.

Uit de Britse "Country Policy and Information Note: Tamil separatism, Sri Lanka" van augustus 2025 blijkt dat surveillance vooral personen treft die politiek actief zijn, betrokken zijn bij herdenkingsactiviteiten of een werkelijke dan wel toegeschreven betekenisvolle rol in het Tamilseparatisme hebben. In dit rapport wordt uitdrukkelijk gesteld dat Tamils in beginsel geen reëel risico op vervolging of ernstige schade vanwege de Sri Lankaanse autoriteiten lopen wanneer hun vrees uitsluitend op hun etnie is gebaseerd, noch wanneer zij bij aankomst worden ondervraagd omdat zij op een *watchlist* voorkomen en vervolgens in hun woon- of hervestigingsgebied worden gemonitord. Daartegenover stelt het rapport dat Tamils die waarschijnlijk zullen worden gedetineerd wel een dergelijk risico lopen. Het gaat met name om personen die openlijk separatistische overtuigingen uiten of van wie wordt aangenomen dat zij zulke overtuigingen hebben, personen die op een *watchlist* voorkomen en een betekenisvolle rol in het Tamilseparatisme hebben of geacht worden te hebben, waardoor zij na terugkeer naar hun woon- of hervestigingsgebied waarschijnlijk zullen worden gedetineerd, en personen die op een *stoplist* voorkomen en bijgevolg reeds op de luchthaven zullen worden aangehouden.

In dit verband wijst de Raad erop dat uit de COI Focus "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 15 oktober 2025, gelezen in samenhang met het thematisch ambtsbericht "Tamils in Sri Lanka" van juni 2024 waarop deze COI Focus zich mede baseert, en uit de "Country Policy and Information Note: Tamil separatism, Sri Lanka" van augustus 2025, blijkt dat iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka bij aankomst op de luchthaven van Colombo door de immigratiedienst wordt gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op de zogenaamde *stoplist* en *watchlist*. Er zijn echter geen aanwijzingen dat de autoriteiten online activiteiten van terugkerende Tamils controleren bij hun aankomst in de luchthaven, dat ze gezichtsherkenningstechnologie zouden inzetten ter detectie van Tamils die zich in het buitenland voor de Tamilzaak hebben ingezet, dat terugkerende migranten worden gecontroleerd op de aanwezigheid van littekens of tatoeages, of dat zij problemen ondervinden omdat zij familie zijn van (vermeende) oud-leden van de LTTE. Wel kunnen de volgende categorieën van terugkeerders bij aankomst in de verhoogde aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten staan: (1) personen die het land op illegale wijze hebben verlaten, (2) personen die met een vervangend reisdocument terugkeren, en (3) personen wier personalia voorkomen op een zogenaamde *stoplist* of *watchlist*. Personen die Sri Lanka illegaal hadden verlaten konden bij terugkeer een administratieve boete opgelegd krijgen, terwijl terugkeerders met een vervangend reisdocument doorgaans aan bijkomende ondervragingen werden onderworpen. Na deze ondervragingen kunnen zij doorgaans de luchthaven verlaten. Personen die op de *stoplist* staan riskeren langdurige en intensieve ondervraging of arrestatie bij aankomst op de luchthaven. Het betreft personen tegen wie een arrestatiebevel of een uitreisverbod is uitgevaardigd of die op een internationale opsporingslijst staan. Personen op de *watchlist*, zijn personen die in de negatieve aandacht van de autoriteiten staan, bijvoorbeeld omdat de autoriteiten hen in verband brengen met de LTTE, met andere verboden organisaties, of met separatistische activiteiten in het buitenland. Hun personalia worden bij aankomst gecontroleerd. Het loutere voorkomen op een *watchlist* leidt evenwel niet zonder meer tot detentie op de luchthaven. Personen die een werkelijke of toegeschreven betekenisvolle rol in het Tamilseparatisme hebben, lopen echter wel het risico om na terugkeer te worden gedetineerd. Andere personen op de *watchlist* kunnen na hun terugkeer naar hun woon- of hervestigingsgebied door de veiligheidsdiensten worden gemonitord. Volgens de beschikbare

landeninformatie zou evenwel geen sprake meer zijn van de langdurige en actieve monitoring zoals die vóór 2015 plaatsvond.

Uit de beschikbare informatie kan niet worden afgeleid dat de loutere terugkeer vanuit het buitenland (alwaar een beschermingsverzoek werd ingediend) naar en aanwezigheid op het grondgebied van Sri Lanka zouden kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de vluchtelingenrechtelijke zin, of tot een reëel risico op ernstige schade, in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus. Hoewel uit de beschikbare informatie blijkt dat terugkeerders onderworpen (kunnen) worden aan veiligheids- en mogelijks andere controles, moet aangestipt worden dat het loutere gegeven dat verzoeker bij binnenkomst in Sri Lanka mogelijks zal worden ondervraagd niet zonder meer betekent dat hij bij terugkeer een reëel risico op mishandeling loopt. Verzoeker toont alleszins niet aan dat de praktijk om personen, die na een verblijf in het buitenland naar Sri Lanka terugkeren, aan een verhoor te onderwerpen – een praktijk die blijkbaar los staat van de etnische achtergrond van de betrokkene – in alle gevallen een daad van vervolging uitmaakt.

Uit de door beide partijen aangebrachte landeninformatie kan derhalve niet blijken dat het loutere profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. De beoordeling van de nood aan internationale bescherming blijft afhankelijk van de concrete individuele omstandigheden van de betrokkene. Terugkoppelend naar verzoeker dient te worden vastgesteld dat hij, zoals hoger reeds werd uiteengezet, niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn broer betrokken was bij de LTTE, dat hijzelf om die reden door de CID werd ondervraagd of gezocht, dan wel dat hij betrokken was bij een gevecht met een CID-agent. Verzoeker maakte doorheen zijn verzoek om internationale bescherming bovendien geen gewag van politieke activiteiten of van activiteiten die hij voor dan wel na zijn vertrek uit Sri Lanka tegen de Sri Lankaanse overheid of ter ondersteuning van de Tamilzaak zou hebben ontplooid (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, notities persoonlijk onderhoud *d.d.* 25 september 2025 (hierna: NPO), p. 11, p. 14-15, en p. 22; stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Vragenlijst CGVS *d.d.* 30 juli 2025, p. 1, vraag 3). Bijgevolg brengt verzoeker geen concrete elementen aan waaruit blijkt of redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn personalia voorkomen op een zogenaamde *stoplist* of *watchlist* en dat hij in geval van terugkeer in de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten zou komen.

Voorts maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij Sri Lanka op illegale wijze heeft verlaten. Hij verklaarde immers bij de DVZ dat hij Sri Lanka op legale wijze met zijn eigen paspoort heeft verlaten (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Verklaring DVZ *d.d.* 30 juli 2025, p. 10, vraag 25 en p. 12, vraag 33). Tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde hij dat zijn moeder zijn paspoort, foto en documenten aan een smokkelaar bezorgde, dat deze laatste het visum en de nodige formaliteiten voor zijn vertrek regelde en hem vervolgens mededeelde dat hij het land kon verlaten. Verzoeker verklaarde tevens dat zich zijn eigen paspoort aanbood bij de immigratiedienst op de luchthaven en vervolgens een reguliere vlucht nam (NPO, p. 20). De door hem beschreven wijze van vertrek wijst er aldus op dat hij de gebruikelijke grenscontrole heeft doorlopen. Dat hij naar eigen zeggen niet zelf naar een ambassade ging en niet wist of zijn vertrek legaal dan wel illegaal was, toont niet aan dat hij de Sri Lankaanse uitreisregelgeving heeft omzeild. Bijgevolg toont verzoeker evenmin aan dat hij bij een terugkeer ondervraagd en/of gearresteerd zal worden omwille van een inbreuk op de Sri Lankaanse migratiewetgeving.

4.1.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag en oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet worden aangenomen. Om dezelfde redenen voldoet verzoeker evenmin aan de voorwaarden voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 3, punt 5), gelezen in samenhang met de artikelen 9, 10 en 13 van Verordening (EU) 2024/1347.

4.2. Beoordeling van subsidiaire beschermingsstatus

4.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 15, onder a) van de Verordening (EU) 2024/1347 stelt de Raad vast dat door verzoeker geen elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

4.2.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 15, onder b) van de Verordening (EU) 2024/1347 beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat verzoeker de voorgehouden vervolgingsfeiten voor zijn vertrek uit Sri Lanka niet aannemelijk maakt omdat zijn verklaringen hierover ongeloofwaardig zijn en evenmin kan blijken dat hij louter omwille van zijn profiel als Tamil vervolging riskeert in geval van terugkeer.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoonst waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende

verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Sri Lanka zou hebben gekend.

4.2.3. In zoverre verzoeker aanvoert dat de overstromingen en aardverschuivingen die eind 2025 in Sri Lanka plaatsvonden een aanzienlijke impact hebben op veiligheidssituatie en humanitaire situatie, en vervolgens stelt dat hij omwille hiervan een reëel risico op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet loopt, wijst de Raad erop dat deze wetsbepaling de omzetting vormde van artikel 15, onder b), van richtlijn 2004/83/EG, dat op zijn beurt werd vervangen door artikel 15, onder b), van richtlijn 2011/95/EU. Artikel 15, onder b), van Verordening (EU) 2024/1347 omschrijft ernstige schade in identieke bewoordingen als artikel 15, onder b), van richtlijn 2011/95/EU, met name als “*foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in het land van herkomst*”. Ook artikel 6 van Verordening (EU) 2024/1347, dat bepaalt welke actoren verantwoordelijk kunnen zijn voor vervolging of ernstige schade, is inhoudelijk gelijklopend aan artikel 6 van richtlijn 2011/95/EU. De rechtspraak van het Hof van Justitie over de uitlegging van artikel 15, onder b), van de richtlijnen 2004/83/EG en 2011/95/EU behoudt bijgevolg haar relevantie voor de uitlegging van artikel 15, onder b), van Verordening (EU) 2024/1347.

Het begrip “*ernstige schade*” in artikel 15, onder b), van richtlijn 2004/83/EG, thans ongewijzigd overgenomen in artikel 15, onder b), van Verordening (EU) 2024/1347, heeft betrekking op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op foltering of een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bepaling stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden uitgelegd in het licht van de rechtspraak van het EHRM dienaangaande (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, ptn. 28 en 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel verduidelijkt dat artikel 15, onder b), van richtlijn 2004/83/EG, thans ongewijzigd overgenomen in artikel 15, onder b), van Verordening (EU) 2024/1347, niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM, zoals uitgelegd door het EHRM. Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt dat de ernstige schade bedoeld in artikel 15, onder b), van Verordening (EU) 2024/1347 moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name uit het opzettelijk handelen of nalaten van de in artikel 6 van die verordening vermelde actoren (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, ptn. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, ptn. 51 en 57-58). De verzoeker om internationale bescherming moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet uit een algemene situatie kan blijken. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, punt 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova* e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische of humanitaire situatie als gevolg van een natuurramp niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 15, onder b), van Verordening (EU) 2024/1347 valt. Daartoe moet worden aangetoond dat de gevreesde onmenselijke of vernederende behandeling voortvloeit uit het opzettelijk handelen of nalaten van een in artikel 6 van die verordening vermelde actor en dat verzoeker daardoor persoonlijk een reëel risico op ernstige schade loopt. De door verzoeker aangehaalde berichten van de WHO en UNICEF beschrijven de gevolgen van cycloon Ditwah, waaronder zware regenval, overstromingen, aardverschuivingen, grootschalige ontheemding, schade aan woningen en infrastructuur en een verslechterde toegang tot drinkwater, voedsel, gezondheidszorg en andere essentiële diensten. Uit deze informatie blijkt evenwel niet dat deze gevolgen voortvloeien uit het opzettelijk handelen of nalaten van een in artikel 6 van Verordening (EU) 2024/1347 vermelde actor. Bovendien vermelden beide bronnen dat de Sri Lankaanse overheid, de Verenigde Naties en internationale partners noodhulp en een gecoördineerde respons hebben opgestart teneinde de humanitaire noden in kaart te brengen en de getroffen bevolking bijstand te verlenen. Derhalve is niet voldaan aan een van de essentiële voorwaarden voor de toekenning van subsidiaire bescherming, met name dat de ernstige schade kan worden toegeschreven aan een actor tegen wie bescherming nodig is (cf. RvS 17 maart 2015, nr. 11.153 (c)). Verzoeker brengt bovendien geen concrete elementen aan over de gevolgen van deze natuurramp voor zijn persoonlijke situatie. Hij toont niet aan dat zijn woning of bestaansmiddelen werden vernield, dat zijn familie niet langer in zijn opvang of ondersteuning kan voorzien, dat hij geen toegang zou hebben tot de beschikbare noodhulp of essentiële voorzieningen, dan wel dat hem dergelijke hulp doelbewust zou worden onthouden. De algemene informatie over de humanitaire gevolgen van de cycloon volstaat dan ook niet om aan te tonen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 15, onder b), van Verordening (EU) 2024/1347.

4.2.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 15, onder c) van de Verordening (EU) 2024/1347, stelt de Raad vast dat er in het rechtsplegingsdossier geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er actueel in Sri Lanka sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van voormeld artikel.

4.2.5. In de mate dat verzoeker aanvoert dat de bestreden beslissing nalaat te motiveren waarom hij niet de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend, merkt de Raad op dat uit de motieven van de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat aan het asielaanvraag van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Bijgevolg kan verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat aanvraag teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in oud artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Het feit dat deze motieven gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn. In de bestreden beslissing wordt voorts gesteld dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dat de bestreden beslissing nalaat te motiveren waarom de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend, zoals verzoeker betoogt, blijkt dus niet uit de bestreden beslissing.

4.2.6. Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofdzaak zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij terugkeer naar Sri Lanka een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin artikel 15 van Verordening (EU) 2024/1347.

4.3. Ingevolge het geheel aan bovenstaande vaststellingen besluit de Raad dat verzoeker niet voldoet aan de materiële voorwaarden om als vluchteling te worden erkend. Hij toont evenmin aan dat hij voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

4.4. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

4.5. Waar verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, benadrukt de Raad dat het onderzoek in het kader van onderhavig beroep beperkt is tot de beoordeling van de nood aan internationale bescherming, zoals voorheen geregeld in de oude artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en thans in Verordening (EU) 2024/1347. De Raad doet in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

4.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker uitvoerig werd gehoord op het CGVS. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten en kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Tamil machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

4.8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes augustus tweeduizend zesentwintig door:

K. ALLYNS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT

K. ALLYNS